

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Górecki (spr.),

Sędziowie: SA Jacek Nowicki,

SA Małgorzata Mazurkiewicz – Talaga,

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z urzędu

przy uczestnictwie M. Z. i Z. M.

w przedmiocie wniosku uczestniczki o wyłączenie Sędziów Sądu Rejonowego (...)

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12 lutego 2014 r., sygn.akt XII Co 24/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

J. Nowicki P. Górecki M. Mazurkiewicz – Talaga

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił wniosek uczestniczki M. Z. o wyłączenie od rozpoznania sprawy prowadzonej z urzędu przez Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu IV Wydział Rodzinny i Nieletnich o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnim P. Z. (sygn. akt IV RNsm 598/09) wszystkich sędziów Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu. We wniosku o wyłączenie wnioskodawczyni sformułowała zarzuty odnoszące się do sposobu prowadzenia postępowania przez SSR J. B. – P.. Uczestniczka postępowania wskazała, że SSR J. B. – P. „nie dąży do wyjaśnienia sprawy zgodnie z rzeczywistością”, „nadała oskarżeniom w aktach ważność dowodów”, „użyła oszustwa” wobec wnioskodawczyni.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy stwierdził, że brak jest we wniosku uczestniczki, wskazania konkretnych faktów, które świadczyłyby o braku bezstronności Sędziego. Co do wniosku M. Z. o wyłączenie pozostałych Sędziów Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu, w ocenie Sądu Okręgowego, wnioskodawczyni nie wskazała żadnych podstaw ich wyłączenia. Sąd Okręgowy stwierdził, że utrata zaufania do wszystkich Sędziów orzekających w tym Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto spowodowana działaniami jednego z nich, nie mieści się w przesłankach wyłączenia wskazanych w art. 48 i 49 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła uczestniczka. W treści zażalenia skarżąca ponownie zarzuciła SSR J. B. – P. brak bezstronności. Z treści zażalenia wynikało, że domaga się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez wyłączenie SSR J. B. – P. (1). W uzasadnieniu odwołania akcentowała niezadowolenie z prowadzenia sprawy.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Zażalenie uznać należało za bezzasadne.

Zgodnie z art. 49 k.p.c. sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Podstawą takiego żądania lub wniosku jest istnienie okoliczności tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w każdej sprawie. Ustawa nie przytacza wskazówek co do rodzaju okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Przyjąć zatem trzeba, że uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie powodować mogą stosunki charakterze emocjonalnym (przyjaźń, sympatia, niechęć, nienawiść), ujawniające się w trakcie postępowania poprzez przychylny odnoszenie się do jednej ze stron i nieprzychylność wobec drugiej strony.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności, które poddają w wątpliwość bezstronność sędziów Sądu Rejonowego Stare Miasto w Poznaniu – w tym sędziego J. B. – P. We wniosku o wyłączenie sędziów wnioskodawczyni nie naprowadziła żadnych tego rodzaju okoliczności, które poddawałyby w wątpliwość bezstronność sędziego, którego wyłączenia domagała się. Dodać wypada, że wyłączenia sędziego nie może uzasadniać samo przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie; nie może ona bowiem, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2010 r., II PK 344/09, OSNP 2011/21-22/271).

Brak podstaw do wyłączenia sędziów wynika też z treści pisemnych oświadczeń sędziów, którzy zaprzeczyli, aby zachodziły w sprawie okoliczności uzasadniające ich wyłączenie. Zaznaczyć też trzeba, że brak było podstaw do wyłączenia sędziów z mocy ustawy (art. 48 k.p.c.).

Z tych przyczyn na podstawie wskazanych przepisów Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji (art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.).

J. Nowicki P. Górecki M. Mazurkiewicz – Talaga